

[Johan Philipsen.]

blikket en strammere likviditet i banker og sparekasser, end man egentlig skulle forvente. Der mangler i hvert fald nogle milliarder, hvad jeg ikke kan finde anden forklaring på, end at tendensen til forbrug i dette land stadig er meget udtalt.

Det er min opfattelse, at under de vilkår, vi har – og det kan ikke nytte at diskutere andre – så må vi indrette de lange låns omfang nogenlunde efter de købere, vi har til lange lån, og så finansiere resten over relativt korte lån. Men således er det altså ikke. Vi forsøger stadig væk at forcere realkreditens samlede omfang vel vidende, at det på køberfronten ikke står så godt til i forhold til udbuddets masse. Det var derfor, jeg brugte udtrykket: kolos på lerfødder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder [af Kirsten Jacobsen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 41. Fremsat 12/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Det forslag til ændring af ejerlejlighedsloven, som medlemmer af fremskridtspartiet har fremsat, går ud på at åbne adgang til at opdele almennyttige boligselskabers ejendomme i ejerlejligheder. Der skal efter forslagsstillernes opfattelse gælde de samme regler som i private udlejningsejendomme. Der er, som forslagsstillerne også har gjort opmærksom på, tale om et forslag, der i det væsentlige er en genfrem- sættelse af et forslag, som blev fremsat i 2. samling 1973–74.

Forslaget begrundes med, at salg af ejerlejligheder i det almennyttige byggeri vil kunne give en løsning på de udlejningsproblemer, som

desværre findes i en del af det nyeste byggeri. Det siges endvidere i bemærkningerne: »Ejerboliger er den foretrukne boligform i store dele af befolkningen, og det kan ikke være folketingets opgave at forhindre denne udvikling«.

Ved første behandling her i tinget af det tidligere forslag den 8. marts 1974 imødegik den daværende venstreboligminister, hr. Johan Philipsen, de to synspunkter. Han redegjorde for, at udstykning i ejerlejligheder ikke vil løse de økonomiske vanskeligheder, som findes i dele af det nyeste almennyttige byggeri. Han fremhævede også, at hvis der åbnes adgang til udstykning af den almennyttige boligmasse, vil vi få et problem med at sikre tilstrækkelige boliger til at løse de sociale boligopgaver, som det almennyttige byggeri har til opgave at klare. Det var den daværende boligministers opfattelse, at der i givet fald måtte anvises tilfredsstillende løsninger på dette sociale spørgsmål, inden der blev givet adgang til at udstykke de almennyttige boligselskabers ejendomme i ejerlejligheder.

Jeg er meget enig i disse synspunkter, og vi har som bekendt hverken i socialdemokratiet eller i regeringen sympati for tanken om at lade det almennyttige byggeris boliger overgå til ejerboliger. De almennyttige lejligheder skal efter loven stilles til rådighed for boligsøgende, som efter deres økonomiske forhold har særligt behov for boliger af denne art. Det almennyttige byggeri, der er tilvejebragt i årenes løb med et bestemt socialt sigte og betydelig offentlig støtte, har skaffet mange familier med svag økonomi gode boliger til en overkommelig pris. En gennemførelse af forslaget vil i høj grad vanskeliggøre boligforholdene for de økonomisk svagt stillede.

Det var med store betænkeligheder, vi accepterede det såkaldte miniboligforlig i foråret, fordi det vil gøre det vanskeligere for boligsøgende, der ønsker at bo til leje, at finde boliger, der passer til deres økonomi. Var det i de private udlejningsejendomme betænkeligt at gå med til den øgede ejerlejlighedsmulighed, der blev skabt, er det i hvert fald derved blevet endnu mere nødvendigt at holde den almennyttige boligsektor uden for ejerlejlighedsloven. Det er helt uacceptabelt også her at åbne mulighed for udstykning i ejerlejligheder og dermed på afgørende måde svække mulighederne for at føre en social boligpolitik. Jeg mener også, at det såkaldte miniboligforlig, der er indgået i februar i år, er udtryk for, at den